

opp, blodet strömmar till hans ansigte, han talar, det är han. Herren har återgifvit honom lifvet. *Jesua*, segervinnare, välsignad vare Du, från evighet till evighet!

Så inträdde Herren i den lilla kammaren, så närmade Han sig och så verkade Han detta under, hvars herrlighet ingen menniskotunga någonsin kan uttala: en uppståndelse.

Den gamla negerns blyghet återvände, allt som det blef mera ljus. Han ryste ju mer hoppet vaknade. At honom en sådan nåd! Han förvirrades, han vacklade, hans svigtande armar kunde ej upplyfta barnet; han vågade icke betrakta det, han vågade icke tacka Gud, han faon sig förmäten.

Emellertid kom en dag, då den gamle negern såg dottersonen småle åt sig; en annan, då han såg honom sitta i sin säng och räcka armarne åt sig. Denna dag hängaf han sig utan återvände åt Gud, sin Frälsare.

Länge derefter kunde man se barnet och gubbon nedlåtade, med fugren följande orden, hopstafva evangelierna. Och då de kommo till *Lazari* graf, då de träffade på liktåget från Nam, då sågo mortadren och dottersonen på hvarandra.

XV. — MATHEMATISKT KALLPRAT.

Att matematik, vore det än blott de första enklaste elementerna deraf, skulle kunna ingå bland ämnen för flickors undervisning, ansågs ännu för ett tiotal af år tillbaka hos oss för någonting otänkbart, ja, såsom någonting rent af löjligt i blotta förutsättningen. Små fattiga flickhjerner, redan öfverlastade med de lefvande språkens döda glosor, med historiska namn, årtalsregister och geografiska namnförteckningar m. m. hur obarmhertigt att äfven vilja inproppa i dem ännu ett ämne, och det ett så förskräckligt svårt och allvarligt, ett ämne passande endast för lärda pedanter. "Och hvad skulle de fattiga barnen hafva för nytta deraf?" Med denna riturnell avslutades alltid mödrarnes invändningar, i det de

i tankarna öfverföro de söta barnens blifvande verksamhetsfält, der vanligen *nöjet*, balerna och supéerna, utgjorde den förberedande kursen till hushållet och barnkammaren. Men tiden gick framåt och åsigterna med den. Fru *Thengbergs* berömda klosterschola i Upsala samt den fria undervisningskurs för fruntimmer, som under Rektor *Siljeströms* ledning bildades i Stockholm, voro de första qvinliga läroanstalter, der, ungefärligen samtidigt, matematik upptogs såsom ämne för undervisningen. Olikheten i dessa båda personers åsigter om den fråga, åt arbetet på hvars lösning de båda egnat sina bästa krafter och större delen af sitt lif — ungdomens uppfostran och undervisning — ar allmänt känd och har i det läroverk, derinom de sedermera successivt, men i hvarandra fullkomligt motsatt riktning verkat, funnit sin exponent. Men i den omtvistade frågan: "*bör matematik ingå i flickors undervisning?*" hafva de båda förenat sig om ett jakande svar. Vi föreställa oss, att denna omständighet är ett talande bevis för svarets giltighet, äfven om man ej på andra vägar kunnat öfvertyga sig derom. För att vara mödrarne behjelpiga att bilda sig ett omdöme om saken, skola vi i följande häften egna några sidor åt besvarandet af deras så ofta upprepade fråga: *hvad nytta kunna flickor hafva af matematikens studium?*

Att en och annan ung flicka redan på egen hand funnit svaret och studerat vetenskapen, till och med utanför de läroverk (Upsala-skolan, undervisningskursen, samt K. M. Seminarium för bildande lärarinnor), der den hittills upptagits såsom läroämne, visar att detta studium ingalunda är fremmande för kvinnans anlag. Så hafva t. ex. under flera år de flesta personer i hufvudstaden, som beredt sig till ångbåts- och sjökaptens-examen, tagit undervisning i den för detta ändamål föreskrifna matematiska kurs af ett ungt fruntimmer, *M:ll Sjöström*, elev af sin far. Ännu en annan ansedd matematikus ha vi hört nämnas, hvilken undervisat en af sina döttrar i sin vetenskap och sedermera haft god hjälp af henne vid sina vetenskapliga arbeten.

De första qvinliga lärarinnor i matematik inom något statens läroverk voro tvenne systrar, *J.* och *A. Rossander*, hvilka, börjande sina studier i den ofvannämnda fria lärokursen, sedan alltjemt fortsatt dem under ledning af skickliga lä-

rare, och slutligen under förlidet år undervisat i Seminarium, den ena en tid såsom hufvudlärarens stallföretradare.

Under nu pågående läroår har dels en från seminariet utgången lärarinna, *M:ll Gregorsson*, dels en i Upsalaskolan bildad lärarinna, *M:ll Wassmuth*, undervisat i matematik inom Seminarium.

Till dessa uppgifter är det oss en glädje att tillägga ännu en, såsom bevis på det alltmera vidgade område, åsigten om kvinnans lämplighet för lärarekallet (äfven i ämnen, från hvilka gamla fördomar hittills velat bannlysa henne) vinner, till och med bland dem, hvilka hon kan sägas falla i handverket — eller herrar lärare. Det i hufvudstaden nyligen bildade Läraresällskapet, har delat sig i olika sektioner, sammanträdande för att öfverlägga rörande undervisningen i olika ämnen. Af dessa sektioner har *den matematiska* inbjudit flera af de här ofvan nämnda lärarinnorna i ämnet, att deltaga i öfverläggningarne, hvaraf ock såsom vi med visshet veta, tvende, kanske flera, begagnat sig, med förekommande välvilja emottagna af sektionens medlemmar. Vi ha ej kunnat underlåta att anteckna detta såsom ett stort steg i riktning emot fördomarne mot kvinnans duglighet för allvarliga studier, i det vi på samma gång uttala vår tacksamhet mot de aktningsvärda män, hvilka genom detta betydelsefulla steg gifvit det bästa bevis på högaktning och förtroende för sina kvinnliga medarbeterskor.

L—d.

XVI. — VÅRBETRÄKTELSE I STOCKHOLM.

Våren är kommen! Snön har smält på bergen och i dalarne, isen har försvunnit från haf och sjöar och de frigjorda böljorna leka och glittra i solskenet. Öfver vattnets blanka yta ila redan de små ångbåtarne, som i ett ögonblick förbinda stadens olika delar med hvarandra. Öfver allt är lif och rörelse. Strömmen betäckes af kommande och gående seglare; vid hamnarne, broarne och skeppsvarfven höras sjömännens